

Bilag 1.**Forslag til Lov
om Arv og Behæftelse i Landbrugsejendomme.**

§ 1.

Tvangsarveretten ophæves for Landbrugsejendomme. Det staar følgelig i Fremtiden enhver Ejer af en Landbrugsejendom frit for ved Testamente at bestemme, hvem der skal overtage Ejendommen efter hans Død, og om hvorvidt denne Arving i den Anledning skal udrede noget Vederlag til Medarvingerne eller andre.

Hører Ejendommen til Ægtefællers Fællesbo, kan saadan Bestemmelse kun træffes af Ægtefællerne i Forening.

Naar en Landbrugsejendom falder i Arv, efter Loven eller Testamente, skal den udelt tilfalde en enkelt af Arvingerne, kaldet Gaardarvingen; og der maa i intet Tilfælde udbetales Arv eller Boeslod, saalænge der paa Ejendommen hviler en uindfriet Pantegæld, der udgør mer end 35 pr c af Ejendomsværdien, ligesom ingen Arving som Arvelod maa modtage Pant i Ejendommen udover nævnte Grænse og kun naar al anden Gæld er dækket. Der skal dog altid uanset denne Grænse kunne ydes den efterlevende Ægtefælle en passende Aftægt; og Adgangen til Hensidten i uskiftet Bø berøres ikke af ovenstaaende Regler.

Først naar al Pantegæld udover nævnte 35 pr c i en saadan Ejendom er indfriet ved Hjælp af den øvrige Formue, falder Resten af denne i Arv til Arveladers Slægt efter Arvelovgivningens almindelige Regler eller til den, hvem han maatte have testamenteret den. Dog maa Gaardarvingen først faa Arveandel i denne Formue, naar hver af de andre Arvinger har faaet en Arvelod, der svarer til, hvad han allerede har faaet som Lod gennem Ejendommen, medmindre Arvelader har truffet anden Bestemmelse.